

færdigheden træder stærkere og stærkere frem, jo højere Skatten sættes, f. Eks. for Aktieselskaber, medens altsaa Brugsforeninger og Andelsselskaber gaar fuldstændig fri for Skat. Vi er fuldstændig paa det rene med, at Andelsselskaberne har deres absolutte Berettigelse og har været til meget stor Gavn specielt for Landbrugsstanden, ligesom vi meget godt kan tænke os, at Andelsselskaberne i Fremtiden kan danne en naturlig og sund Modvægt mod visse store og kapitalstærke Aktieselskaber. Men vi tror, at Andelstankens Tilhængere skulde for Andelssagens Skyld gaa med til at fjerne det Skatteprivilegium, som i Øjeblikket hæfter ved disse Selskaber.

Det kan vel nok uden Overdrivelse siges, at de mindst imødekommende i dette Spørgsmaal er Partiet Venstre. Jeg tror imidlertid, at Venstre ved sin Stilling her begaar en stor politisk Fejl. Thi ligesom Venstre kan vanskeliggøre det politiske Samarbejde med Ikke-Landbrugere ved som f. Eks. i Kødloven og Uldloven at indtage et ensidigt agrarisk Standpunkt, vil det meget vanskeliggøre det politiske Samarbejde med de næringsdrivende ved Partiets Stilling til Beskatningen af Brugsforeningerne; og det maa jo dog staa Venstre klart, at skal der kunne skabes et Flertal mod Socialradikalismen, maa de frie Erhvervs Udøvere i By og paa Land staa sammen. Mindretallet er ikke blind for de praktiske Vanskeligheder, det vil medføre, hvis Ændringsforslaget gennemføres, men Mindretallet har ogsaa i Udvalget erklæret sig villigt til at lade sig nøje med en Udtalelse i Betænkningen, som paa nogenlunde utvetydig Maade garanterede, at man ved den forestaaende Revision af Loven af 1912 vilde gaa med til paa tilsvarende Maade, som det sker for andre tilsvarende Virksomheders Vedkommende, at beskatte Brugsforeninger og Andelsselskaber. Vi beklager meget, at Tanken i Ændringsforslaget ikke har kunnet faa større Tilslutning, og jeg nærer ingen Tvivl om, at Beklagelsen vil blive delt af praktisk talt alle næringsdrivende, som med Rette føler sig forargede over Brugsforeningernes privilegerede Stilling.

Ogsaa til Forslag til Lov om en midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat stiller Mindretallet Ændringsforslag, der tilsigter at faa Brugsforeningernes og Andelsselskabernes Formuer beskattet. Er Forholdet grelt, naar det drejer sig om Indtægt, forekommer det mig, at Forholdet bliver endnu

mere grelt, naar det drejer sig om Formue, idet jeg ikke er i Tvivl om, at det her for enkelte Virksomheders Vedkommende kan dreje sig om store Beløb, Beløb, som med den nuværende Lovgivning bliver ganske fri for enhver Formuebeskatning, medens, som vi alle maa erkende, den Formuebeskatning, der foreslaas for Aktieselskabernes Vedkommende, absolut betyder, at de Formuer, der anbringes i disse Selskaber, bliver Genstand for en Dobbeltbeskatning.

Bortset fra dette Ændringsforslag, som Mindretallet jo desværre ikke tør antage at kunne faa gennemført, er der specielt til dette Lovforslag stillet meget betydelige Ændringsforslag, delvis foranledigede af det konservative Folkepartis Stilling. Det væsentligste er dette, at § 7 udgaar, foranlediget dels af Venstres og dels af det konservative Folkepartis Stilling. Men jeg tror i øvrigt, jeg tør sige om denne § 7, at Kærligheden til den indenfor store Dele af det radikale Venstre vistnok er meget begrænset. Som det fremgaar af Bilagene, er Finansministeriet blevet forespurgt, hvorledes man skulde udfinde den Formueforøgelse, som det var Hensigten at beskatte som Indtægt, og i Bilagene findes der ogsaa et Svar; men gennemlæser man Svaret og sammenholder det med Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremkom med ved Sagens første Behandling, vil man se, at de to Ting passer slet ikke sammen. Ogsaa dette beviser, at Sagen var meget for lidt gennemtænkt, før den blev forelagt.

Dette, at § 7 bortfalder — noget, vi fra konservativ Side naturligvis er meget glade for —, medfører en vis Nedgang i Skatteindtægten. I Udvalget er vi gaaet ud fra, at det, Finansministeren har ment at kunne faa ud af denne § 7, var et Beløb af 8 Mill. Kr. Nu har ganske vist den ærede Ordfører udtalt, at dertil kunne yderligere det Beløb, som vilde kunne faas gennem Merindkomstskatten derved, at man havde denne Paragraf. (*Finansministeren* [Brandes]: Det sagde jeg allerede ved første Behandling). Ja, den højtærede Minister sagde det allerede ved første Behandling, men oprigtigt talt tror jeg ikke, det blev taget meget alvorligt, og jeg har Indtryk af, at Udvalget heller ikke har taget det saa særdeles alvorligt, thi jeg begriber ikke, hvorfor man ellers alene skulde medtage det Beløb, som fremkommer ved Merindkomstskatten, og hvorfor man ikke skulde medtage alle